PORTUS

Měsíční zpravodaj farností Velešín,
Sv. Jan nad Malší, Besednice a Soběnov

leden - únor 2021

Anděl jim řekl: „Nebojte se, hle, zvěstuji
vám velikou radost,
která bude pro všechen lid.
Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán,
v městě Davidově.

(Luk 2, 10-11)

slovo...

"Bůh se chtěl stát bytostí, která je odkázaná na matku, na ochraňující lásku člověka," připomněl emeritní papež Benedikt XVI. v jedné ze svých vánočních homilií. Každý rok nám vánoční svátky nabízejí příležitost slavit a prožívat události Ježíšova narození a dětství. V důsledku pandemie koronaviru však letošní Vánoce budou jiné. Přesto i v této situaci, která je náročná, zaznívá radostné poselství z Betléma. A do něj můžeme být uvedeni emeritním papežem Benediktem XVI., který evangelním zprávám o Ježíšově narození věnoval mnoho svých meditací a homilií a který v závěru svého pontifikátu doplnil svou trilogii Ježíš Nazaretský o svazek věnovaný vánočním událostem. Jeho myšlenky nás mohou vést k novému a hlubšímu zamyšlení nad tajemstvím Božího vtělení a lidského narození.

Evangelium jako vzpomínka

Příběhy o počátcích Ježíšova života nalezneme v Matoušově a Lukášově evangeliu. Bibličtí badatelé vedou debaty o historické věrohodnosti těchto zpráv. Joseph Ratzinger do této otázky vnáší důležitý poznatek: novozákonní texty o Ježíšově narození a dětství nejsou faktografickým záznamem historie v moderním slova smyslu, nejsou ale ani pouhým „mýtem" nebo jen teologickým konstruktem. Evangelia vyprávějí skutečné historické události, které interpretují ve světle starozákonních předpovědí.Benedikt XVI. se přiklání k názoru, že jde o „rodinnou

kroniku“, tedy o vzpomínku, která je uchovávaná a promýšlená v milujících srdcích Ježíšových učedníků. Tato skutečnost koresponduje s Lukášovým svědectvím, že Ježíšova matka všechny vánoční události „uchovávala věrně ve svém srdci a rozvažovala o nich“ (Lk 2,51; 2,19). Klasické podání, že Lukáš zaznamenal příběhy o Ježíšově dětství, jak byly tradovány od Marie nebo od jejího okruhu, tedy opravdu může mít reálný základ.Jisté je, že Matoušovy a Lukášovy zprávy jsou vzpomínkou rané církve na historické události vyprávěné z pohledu víry a teologicky interpretované slovy Starého zákona. Tato vzpomínka zaznamenaná v Novém zákoně ovšem nekončí v raném křesťanství, nýbrž stále pokračuje. Liturgické slavení Vánoc představuje vždy nové rozpomínání na vánoční události, jež jsou v paměti církve zpřítomňovány a křesťany opětovně zakoušeny a promýšleny v nových dějinných okolnostech.

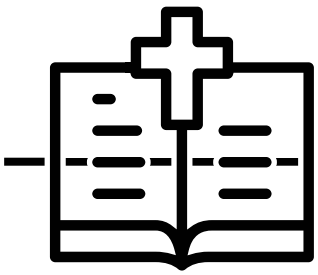
Mariina víra a radost

Víra církve nás uvádí do vánočního tajemství, které však nepronikneme pyšným intelektualizováním. O betlémských událostech spíše potřebujeme, jako Ježíšova matka, „rozjímat v srdci“. S touto Mariinou niterností se setkáváme při zvěstování, když uvažuje o andělově pozdravu (Lk 1,29) a když pokorně a svobodně vyslovuje své „ano“ Bohu a jeho vůli. Maria je první, která Ježíše přijímá, a je počátkem všech dalších „ano“, jimiž lidé budou odpovídat na Boží oslovení v Ježíši Kristu. Ratzinger připomíná učení církevních otců, kteří hovoří o tom, že Maria nejprve počala ve svém srdci, až pak ve svém těle (prius corde quam corpore). Maria je vnitřně otevřena Božímu slovu a svou naslouchající

připraveností se dává zcela k dispozici Božímu plánu spásy. Nazaretská dívka je proto především postavou poslušné víry, o níž její příbuzná Alžběta prohlašuje: „Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána“ (Lk 1,45).
Emeritní papež poukazuje na to, že se z Mariiny víry rodí vánoční radost. Andělův pozdrav Marii „chaire“ (Lk 1,28) můžeme překládat jako obyčejný pozdrav „zdrávas“, přesto hlubší význam skýtá doslovný překlad: „Raduj se!“ V andělském pozdravuje je totiž oznámeno naplnění starozákonního proroctví Sofoniáše: „Raduj se, siónská dcero! Jásavě výskej, Izraeli… Král Izraele, Hospodin, je uprostřed tebe“ (Sof 3,14--17). Maria tedy reprezentuje svatý Izrael a je novou „archou úmluvy“, v níž přebývá Bůh. „Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi“ – čteme v Janově prologu (Jan 1,14). A toto neslýchaně realistické přebývání Boha mezi lidmi je důvodem nezměrné radosti. Můžeme si všimnout, že stejnou radost zvěstuje anděl pastýřům: „Zvěstuji vám velikou radost pro všechen lid“ (Lk 2,10). Každé narození člověka je radostnou událostí – a Ježíšovo narození je jí ještě více, protože v něm se člověku daruje sám Bůh. Tuto skutečnost vystihuje také evangelista Matouš, který Ježíše nazývá „Emanuelem“, tedy „Bohem s námi“ (Mt 1,23).

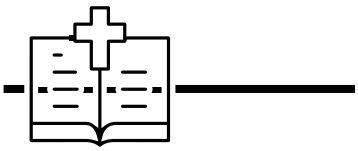
Vánoční poselství je proto skutečným evangeliem: radostnou zvěstí o Bohu, který je člověku blízko. V Ježíši se Bůh stává naším bratrem a my se stáváme jeho bratry a sestrami Božími.

katecheze

Druhá neděle v mezidobí navazuje na Zjevení a Křest Páně. Evangelium (Jan 1,29-34) totiž ještě jednou mluví o tom, jak se Ježíš ukázal. Poté, co byl pokřtěn v řece Jordánu, byl posvěcen Duchem svatým, který na něj sestoupil, a Otcův hlas jej prohlásil Božím synem (Mt 3,16--17 a par.) Evangelista Jan na rozdíl od třech dalších nepopisuje tuto událost, nýbrž předkládá svědectví Jana Křtitele, který byl Kristovým prvním svědkem. Bůh jej k tomu povolal a připravil jej na to.
Křtitel nemůže zadržet nutkavou touhu po tom, aby vydal svědectví o Ježíši, a prohlašuje: „Já jsem to viděl a dosvědčuji" (v. 34). Jan spatřil cosi ohromujícího – tedy milovaného Božího Syna, solidárního s hříšníky – a Duch svatý mu dal poznat tuto neslýchanou a skutečně převratnou novinu. Zatímco totiž ve všech náboženstvích člověk obětuje Bohu, v Ježíšově příchodu obětuje Bůh vlastního Syna, aby zachránil lidstvo. Jan projevuje svůj údiv a zároveň souhlas s touto novostí, kterou Ježíš přinesl, výstižným výrokem, který opakujeme při každé mši: „Hle, beránek Boží, který snímá hříchy světa!" (v. 29).
Svědectví Jana Křtitele nás vybízí k ustavičně novým začátkům na naší pouti víry. Vyjděme z Ježíše Krista, Beránka plného milosrdenství, jehož za nás Otec vydal. Dejme se nově překvapit volbou Boha, který se postavil na naši stranu, rozhodl se pro soudržnost s námi, hříšníky, a pro spásu světa od veškerého zla tím, že je vezme na sebe.
Naučme se jako Jan Křtitel nepředpokládat, že bychom snad už Ježíše znali a všechno o něm věděli (srov. v. 31). Není tomu tak. Useberme se nad evangeliem a třeba při tom kontemplujme Kristovu ikonu, jeho Svatou tvář. Nazírejme ji očima a ještě více srdcem a dejme se poučit Duchem, který v našem nitru říká: To je On! Je to Boží Syn, učiněný beránkem, obětovaný z lásky. On, jedině On nesl hříchy, trpěl za ně, odčinil je. Hříchy každého z nás, hříchy světa a také mé hříchy.

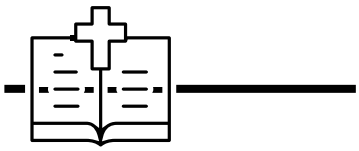

Všechny. Vzal je na sebe a nám je odňal, abychom konečně byli svobodní a neotročili zlu. Ano, jsme dosud nebohými hříšníky, avšak nikoli otroky. Nikoli otroky, nýbrž dětmi, Božími dětmi!

Jsme totiž křesťany do té míry, v níž dovolujeme Ježíši Kristu, aby v nás žil. Odkud tedy začít, abychom toto vědomí oživili, ne-li od počátku, kterým je svátost, jež v nás zažehla křesťanský život? A tou je křest. Kristova Pascha nás svým nábojem novosti dosahuje skrze křest, aby nás proměnila k Jeho obrazu. Pokřtění patří Ježíši Kristu, On je Pánem jejich existence. Křest je „základem celého křesťanského života“ (Katechismus katolické církve, 1213). Je to první ze svátostí a jako taková je branou, která umožňuje Kristu Pánu ubytovat se v nás a pohroužit nás do svého Tajemství.

Řecké sloveso „křtít“ znamená „pohroužit“ (srov. KKC, 1214). Koupel je obřad, který se vyskytuje v různých náboženstvích a vyjadřuje přechod z jednoho stavu do jiného; je znamením očištění k novému začátku. Nám křesťanům však nesmí uniknout, že ponořením těla do vody dochází k pohroužení duše do Krista, aby se jí dostalo odpuštění hříchu a rozzářila se božským světlem (srov. Tertulián, De carnis resurrectione, VIII, 3). Ve křtu jsme mocí Ducha svatého ponořeni do smrti a vzkříšení Pána, přičemž je v křestním prameni utopen starý člověk, ovládaný hříchem, který odděluje od Boha, a zrozen nový člověk, který je znovu stvořen v Ježíši. V Něm jsou všichni Adamovi potomci povoláni k novému životu.

Křest je tedy znovuzrození. Jsem si jistý, že všichni známe datum svého narození. S určitými pochybami si však říkám, zda si všichni pamatujeme datum svého křtu? (Lidé odpovídají: ano). Někteří možná ano, ale přitakání se mi zdá poněkud slabé. Asi nebude málo těch, kdo jej neznají. Pokud však slavíme narozeniny, jak neslavit či si alespoň nepřipomenout datum svého křtu? Dám tedy za domácí úkol těm, kdo si nevzpomínají, aby se zeptali maminky či tety: Neznáš datum mého

křtu? A nikdy jej už potom nezapomněli. A v tento den pak vždycky děkovat Pánu, protože je to den, kdy do mne vstoupil Ježíš, vstoupil do mne Duch svatý. Rozumíte dobře domácímu úkolu? Všichni musíme znát datum svého křtu. Jsou to druhé narozeniny. Znovunarozeniny. Nezapomeňte na to, prosím.

Připomeňme si poslední slova, která Zmrtvýchvstalý řekl apoštolům; jsou výrazem přesného poslání: „Jděte tedy, získejte za učedníky všechny národy, křtěte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého" (Mt 28,19). Křestní koupelí je ten, kdo věří v Krista, pohroužen do samotného života Trojice.

Voda křtu tedy není jakákoli voda, nýbrž voda, nad níž je vzýván Duch,
který je „dárce života" (Krédo).

Připomeňme si, co Ježíš řekl Nikodémovi, když mu vysvětloval zrození k božskému životu: „Jestliže se nenarodí někdo z vody a z Ducha, nemůže vejít do Božího království. Co se narodilo z těla, je tělo, co se narodilo z Ducha, je duch" (Jan 3,5-6). Proto se křest nazývá také „znovuzrozením". Věříme, že Bůh nás spasil „ze svého milosrdenství v koupeli znovuzrození a obnovení Duchem svatým" (Tit 3,5).

Křest je tedy účinným znamením znovuzrození k nové životní pouti.

Připomíná to svatý Pavel římským křesťanům: „Copak nevíte, že my všichni, kteří jsme byli křtem ponořeni v Krista Ježíše, byli jsme tím křtem ponořeni do jeho smrti? Tím křestním ponořením do jeho smrti byli jsme spolu s ním pohřbeni. A jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých Otcovou slávou, tak i my teď musíme žít novým životem" (Řím 6,3-4).

Křtem jsme ponořeni v Krista a stáváme se rovněž údy Jeho Těla, kterým je církev, a účastníme se jejího poslání ve světě (srov. KKC 1213). Životodárnost křestního pramene vysvětlují Ježíšova slova: „Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese mnoho ovoce" (srov. Jan 15,5). Život Ducha svatého plyne z Krista k pokřtěným, které pojí se svým Tělem (srov. 1

Kor 12,13), pomazává je svatým křižmem a živí u eucharistického stolu.
Křest umožňuje Kristu, aby žil v nás, a nám, abychom žili v Něm a spolupracovali v církvi, každý podle svého stavu, na proměně světa. Jednou obdržená křestní koupel osvěcuje celý náš život a vede nás až do nebeského Jeruzaléma. Křest má svoje „před" i „po". Tato svátost předpokládá pouť víry nazývající se katechumenát, pokud jde o dospělého, který o křest požádá. Avšak také děti jsou již do starověku křtěny v rodičovské víře (srov. Křestní obřady malých dětí, Všeobecný úvod, 2).
K tomu bych chtěl něco říci. Někteří si říkají: proč ale křtít dítě, které nemůže rozumět? Až vyroste a bude mít rozum, samo bude moci požádat o křest. Toto je však projev nedůvěry v Ducha svatého, protože křtíme-li dítě, pak do něj vstupuje Duch svatý, a Duch svatý umožňuje, aby v tomto dítěti jakožto dítěti rostly křesťanské ctnosti a později rozkvetly. Vždycky je třeba dávat všem, všem dětem tuto možnost, aby v sobě měly Ducha svatého, který je vede životem. Nezapomínejte křtít děti!
Nikdo si nezasluhuje křest, který je vždycky darem daným zdarma všem, dospělým i novorozencům. Avšak podobně jako semeno se ujímá a přináší plody v půdě živené vírou. Křestní sliby, které každoročně obnovujeme při Velikonoční vigilii, je nutné každý den oživovat, aby ten, kdo křest obdržel, byl stále „kristifikován" (česky lze říci křtěn, protože slovo křest se ve slovanských jazycích etymologicky odvozuje od slova Kristus – pozn.překl.). Nebojme se toho slova. Přijetím křtu je totiž pokřtěný „kristifikován", to znamená připodobněn Kristu, proměněn v Krista, a stává se opravdu druhým Kristem.

co se děje v našich farnostech .... zprávy od ekonomické rady

Nová světla - částečně - jsou již instalována v našich kostelích. Doufáme, že vám budou sloužit mnoho let.

co se děje v našich farnostech .... zprávy od ekonomické rady

Dokončili jsme první etapu renovace obrazu svatého Václava.

nové loutky

V Besednici byla dokončena oprava misijního kříže u kostela sv. Prokopa nainstalováním nového Krista. Obec nechala také vyrobit nové loutky do chýšky před kostelem. Děkujeme obci Besednice.

co se děje v našich farnostech .... zprávy od ekonomické rady

Cíle sbírek:

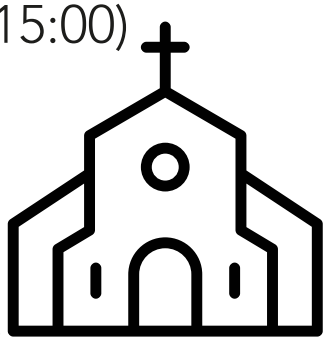
16.1 a 20.2	- speciální sbírka pro účely oprav našich kostelů
9.1 a 13.2	- pro potřeby diecéze
2.1, 23.1, 30.1	- sbírky jdou na aktuální poplatky
6.2, 27.2	- sbírky jdou na aktuální poplatky

pastorační zprávy z farnosti

5.1 - Soběnov - Katecheze pro dospělé (17:30)
6.1 - Velešín - Katecheze pro dospělé (17:30)
7.1 - Velešín - Příprava na biřmování (17:00)
9.1 - Soběnov - Příprava na biřmování (11:15)
16.1 - Velešín - Mše pro rodiny s dětmi (15:00)

2.2 - Soběnov - Katecheze pro dospělé (17:30)
3.2 - Velešín - Katecheze pro dospělé (17:30)
4.2 - Velešín - Příprava na biřmování (17:00)
4.2 - Velešín - Nikodémova noc (19:30 - 22:00)
6.2 - Soběnov - Příprava na biřmování (11:15)
20.2 - Velešín - Mše pro rodiny s dětmi (15:00)

Všechny pastorační
aktivity najdete na našem webu.

mše svaté a úmysly (leden)

Velešín			
1.1.	sobota	8:30	Za farnost
2.1.	**neděle**	**8:30**	Za Růženu Kletzenbauerovou a sourozence
4.1.	úterý	17:00	Za nová povolání
6.1.	čtvrtek	17:00	Za rodinu Syslovu, Vaclíkovu, Šimánkovu a Šteflovu
7.1.	pátek	17:00	Za rodinu Šítalovu, Pražákovu a Čutovu
9.1.	**neděle**	**8:30**	
11.1.	úterý	17:00	Za Marii Severovou rodiče a duše v očistci
13.1.	čtvrtek	17:00	Za Marii a Karla Janouchovy, celý rod a duše v očistci
15.1.	sobota	8:00	Za rodinu Pauleovu, Lečovu, Jakšovu, Slámovu a Josefu Urbánkovou
16.1.	**neděle**	**8:30**	Za Marii Kleinovou, sourozence a duše v očistci
21.1.	pátek	17:00	Za Vlastimila Hanse, jeho bratra Jana, celou rodinu Hansovu a Crkvovu
22.1.	sobota	8:00	
23.1.	**neděle**	**8:30**	
25.1	úterý	17:00	
27.1.	čtvrtek	17:00	
30.1.	**neděle**	**8:30**	Za rodiče Kořenských a celý rod

mše svaté a úmysly (leden)

Besednice			
1.1.	sobota	10:00	
2.1.	neděle	10:00	Bohoslužba slova
9.1.	neděle	10:00	Za Jana Vaňka, jeho bratra a rodiče, jeho synovce Jana Douchu a rodiče Vaclíkovy
16.1.	neděle	10:00	Bohoslužba slova
23.1.	neděle	10:00	Za rodiče Ratajovy, jejich dceru Danu, rodiče Mikolášova a RataJovy a duše v očistci
30.1.	neděle	10:00	Bohoslužba slova
Soběnov			
1.1.	sobota	11:15	Za Františka a Marii Šedivých ze Smrhova, rodiče z obojí strany, jeho sourozence, syna Františka, zetě, vnuka a celé přátelstvo
2.1.	neděle	11:15	Za rodiče Syslovy, dva syny, dceru, zetě, snachu a celý rod, Karla Netočného, sourozence a rodiče
5.1.	středa	17:00	
9.1.	neděle	11:15	Za Jana a Martu Čurdovy, rodiče a sourozence z obojí strany, syna Václava a celé přátelstvo
12.1.	středa	17:00	
16.1.	neděle	11:15	Za rodiče Zikešovy, tři dcery a jejich manžely, vnuka Františka Šimona, vnučku Alenu Sigmundovou, vnučku Jitku Wagnerovou, jejího syna Františka, Josefa Vosátka a celé přátelstvo
19.1.	středa	17:00	
23.1.	neděle	11:15	Za Josefa a Anežku Kůzlovy, rodiče a sourozence z obojí strany a celé přátelstvo
26.1.	středa	17:00	
30.1.	neděle	11:15	Za Marii a Josefa Hosenseidlovy, rodiče z obojí strany, dceru Lenku a jeho sestru Jiřinu

mše svaté a úmysly (leden)

Svatý Jan			
2.1.	neděle	10:00	Za Annu Vrážkovou
9.1.	neděle	10:00	*Bohoslužba slova*
16.1.	neděle	10:00	Za Boží požehnání pro Ludmilu Ehrlichovou a Josefa Janošťáka
23.1.	neděle	10:00	*Bohoslužba slova*
30.1.	neděle	10:00	Za Aničku Gajdošovou, rodinu Gondekovu a Gajdošovu

mše svaté a úmysly (únor)

Svatý Jan			
6.2.	neděle	10:00	*Bohoslužba slova*
13.2.	neděle	10:00	Za Aničku Gajdošovou, rodinu Gondekovu a Gajdošovu
20.2.	neděle	10:00	*Bohoslužba slova*
27.2.	neděle	10:00	

mše svaté a úmysly (únor)

Velešín			
1.2.	úterý	17:00	
3.2.	čtvrtek	17:00	Za nová povolání
4.2.	pátek	17:00	
5.2.	sobota	8:00	
6.2.	**neděle**	**8:30**	
8.2.	úterý	17:00	
10.2.	čtvrtek	17:00	
13.2.	**neděle**	**8:30**	Za Boží požehnání pro Jiřího Řihouta
15.2.	úterý	17:00	
17.2.	čtvrtek	17:00	
20.2.	**neděle**	**8:30**	
22.2.	úterý	17:00	
24.2.	čtvrtek	17:00	Za Boží požehnání pro Editu Jantačovou
25.2.	pátek	17:00	
27.2.	**neděle**	**8:30**	

mše svaté a úmysly (únor)

Besednice			
6.2.	neděle	10:00	
13.2.	neděle	10:00	*Bohoslužba slova*
20.2.	neděle	10:00	Za Marii a Josefa Mikešovy, syna Jana a celé přátelstvo
27.2.	neděle	10:00	*Bohoslužba slova*
Soběnov			
2.2.	středa	17:00	
6.2.	neděle	11:15	Za Karla a Annu Zemanovy z Přísečna, rodiče z obojí strany, jeho sourozence a celé přátelstvo
13.2.	neděle	11:15	Za Josefa a Annu Štěpánovy, rodiče z obojí strany, vnuka Ladislava, Marii Wagnerovou a manžela
16.2.	středa	17:00	
20.2.	neděle	11:15	Za Františka a Kateřinu Jánovy, rodiče a sourozence z obojí strany a celé přátelstvo
23.2.	středa	17:00	
27.2.	neděle	11:15	Za Václava a Kateřinu Wortnerovy, rodiče a sourozence z obojí strany, syna Václava, dceru Vlastu s manželem a dcerou, Augustina Böhma a celé přátelstvo

liturgický kalendář

1.1.	Slavnost MATKY BOŽÍ, PANNY MARIE
2.1.	2. neděle po Narození Páně
6.1.	Slavnost ZJEVENÍ PÁNĚ
9.1.	Svátek Křtu Páně
16.1.	2. neděle v mezidobí
17.1.	Památka sv. Antonína, opata
18.1.	Památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů
21.1.	Památka sv. Anežky, panny a mučednice
23.1.	3. neděle v mezidobí
24.1.	Památka sv. Františka Saleského, biskupa a učitele církve
25.1.	Svátek Obrácení sv. Pavla
26.1.	Památka sv. Timoteje a Tita, biskupů
28.1.	Památka sv. Tomáše Akvinského
30.1.	4. neděle v mezidobí
31.1.	Památka sv. Jana Boska, kněze

2.2.	Svátek Uvedení Páně do chrámu
5.2.	Památka sv. Agáty, panny a mučednice
6.2.	5. neděle v mezidobí
10.2.	Památka sv. Scholastiky, panny
11.2.	Památka Panny Marii Lurdské
13.2.	6. neděle v mezidobí
20.2.	7. neděle v mezidobí
22.2.	Svátek Stolce sv. Petra
23.2.	Památka sv. Polykarpa, biskupa a mučedníka
27.2.	8. neděle v mezidobí

V tiché betlémské stáji
z růže kvítek vykvétá.
Chléb na pateně Lásky
daný pro život světa.

Hvězdou nově ozářený
je i tvůj svět v temnotách.
Synu z Panny narozený,
navštiv, překroč srdce práh.

Ty mi rozsvěcuješ světlo, Hospodine,
Můj Bůh září do mých temnot.
(Ž 18, 29)

POKOJ A RADOST
O VÁNOCÍCH.

BOŽÍ POŽEHNÁNÍ
V ROCE 2022

PŘEJEME VÁM

děkuju...

Děkuju dětem za krásná přáníčka.

Děkujeme za nádherně nazdobené koule, které jsou krásnou výzdobou našeho kostela.

Děkuju za každé
vánoční přání.
Děkuji mnohokrát a
vážím si vaší vzpomínky.

Ať Bůh žehná všem.
P. Rafael

betlémské světlo

po stopách do Betléma

Gratulujeme všem, kteří se zapojili do adventní akce „po stopách Betléma“. Doufám, že mi každý úkol pomohl přiblížit se k Betlému.

vánoční výzdoba kostelů

Naše letošní vánoční výzdoba kostelů se pro změnu koná v duchu kulatých ozdob. Pro správné naladění jsme již v adventní době měli v kostelích pár jednoduchých, ale přesto zajímavých kousků pro správné nalazení. Každý, kdo se chtěl podílet na výzdobě, si mohl z kostela vzít domů bílou kouli, nazdobit ji podle své fantazie a přinést zpět. V době, kdy článek píši, se utěšeně plní krabice v kostele zajímavými a krásnými výrobky.
Protože v době uzávěrky Portusu nás akce „Zdobení“ teprve čeká, doufám, že si všichni letos vánoční kostelní atmosféru užijeme na vlastní oči… i duši.

Přeji nám všem požehnané Vánoce a ať je i naše duše nádherně vyzdobená pro příchod Spasitele.

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST VELEŠÍN
ZVE VŠECHNY NA

MŠI SVATOU
PRO RODINY S DĚTMI

V NEDĚLI:
16.1 A 20.2
OD 15:00 HOD

V KOSTELE SV. VÁCLAVA
VE VELEŠÍNĚ

NIKODÉMOVA NOC

SETKEJ SE S JEŽÍŠEM V NOCI

Mezi farizeji byl člověk jménem Nikodém, člen židovské rady.

Ten přišel k Ježíšovi v noci a řekl mu:
„Mistře, víme, že jsi učitel, který přišel od Boha.
Neboť nikdo nemůže činit ta znamení, která činíš ty, není-li Bůh s ním.“

Ježíš mu odpověděl:
„Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo znovu,
nemůže spatřit království Boží.“ (Jan 3, 1-3)

Nikodémova noc

4. února

ve Velešíně

SETKEJ SE S JEŽÍŠEM V NOCI
Zastavení v tichu ztemnělého kostela nabízí prostor a čas • ke ztišení
• k přemýšlení • k modlitbě • ke svátosti smíření
• k rozhovoru s knězem
• především však k setkání s Ježíšem.

Čas 19:30 - 22:00

tříkrálová sbírka 2022

Se závěrem letošního roku se konají přípravy na Tříkrálovou sbírku 2022. S obavami, ale i s vírou, že se bude konat. Kdy ? V prvním lednovém týdnu, pravděpodobně v sobotu 8. ledna 2022 vyjdou Tři králové koledovat do Vaší obce a okolí. Jestli se "kovidová situace" zhorší bude statická kasička opět na místech jako vloni. Věříme, že vše dobře dopadne a my a vy pomůžeme všem potřebným, kteří s naší pomocí budou mít život trochu snazší. I letos je možnost poslat "korunky" přes online kasičky od 1.1. až 30.4. 2022 na číslo účtu 66008822/0800 pro vkládání hotovosti s variabilním symbolem pro celou charitu Veleš ín 7772029.
Pro bezhotovostní platbu je číslo účtu stejné a variabilní symbol pro Veleš ín je 777921016, pro Ločenice 777921018, pro Mokrý Lom 777921017, pro Svatý Jan nad Malší 777921019 a pro Mojné 777921021.

Těšíme se brzké koledování a všem přeji krásné požehnané vánoce a pevné zdraví v roce 2022.

Za Farní charitu Veleš ín Zdeňka Kleinová

Dnes přinášíme rozhovor s Ludmilou Ehrlichovou, varhanicí ze Svatého Jána

Jaké byly tvoje hudební začátky?

Začínala jsem jako malá zpěvačka. Protože to bylo za komunismu, zpívala jsem třeba na schůzích JZD. A protože jsem zpívala ráda, např. i v autobuse, byly z toho občas prekérní situace. Moje matka učitelka omdlévala hrůzou, když její dcera cestou autobusem do školky začala na celý autobus notovat: „Ty znáš, Pane, hodinu, kdy trampoty skončí…".

Jak jsi se dostala ke hře na varhany?

Po 1. cyklu hry na klavír v LŠU (Lidová škola umění, zvaná liduška) mě rodiče přihlásili na obor varhanní hra, který se tehdy vyučoval v Českých Budějovicích. V suterénu LŠU byly dokonce umístěny varhany! Chodila jsem k paní profesorce Votroubkové a později k prof. Ochozkovi. Samozřejmě jsem se neučila doprovod kostelních písní, ale různé nám dostupné varhanní skladby. Protože jsem velmi malé postavy a na varhany se hraje i nohama, stalo se mi, že skladba byla pro mne tak náročná, že jsem ze sedadla spadla do „pedálů".

Jak jsi začínala se hrou v kostele?

Ve Sv. Janě nad Malší bylo za doby totality těžké sehnat varhanici. Komunisti

vyhodili ze školy pana řídícího Urbana, který tam hrál, a pak už nebyl žádný stálý varhaník. Všelijak se to tak střídalo, a když mi bylo 16 let, maminka mi řekla: „Musíš jít hrát do Jána do kostela na varhany, když jsme tě na to dali.“ Poprvé jsem hrála na svatojánské pouti.

Jaké to bylo?

Bylo to rychlé a nečekané. Na termín pouti zrovna připadla slavnost Seslání Ducha svatého, jak to v květnu bývá. Hrála jsem Přijď ó Duchu přesvatý a naštěstí to dobře dopadlo. Pak jsem nejdříve hrála jednoduché úpravy, se kterými mi pomáhala paní profesorka Slancová, učitelka klavíru na LŠU.

A jak na paní Slancovou vzpomínáš?

Mnohokrát za totality došlo k paradoxní situaci, že ona, profesionálka, stála skrytá za varhanami (protože jako učitelka se nemohla angažovat v kostele) a já vpředu kazila i ty nejjednodušší doprovody. Ale vždy mě pak pochválila a povzbudila: „Liduško, brzo už z tebe bude šikovná varhanice!“ Tak jsem se pořád snažila dál a dál. No, a po revoluci paní Slancová založila k veliké radosti farnosti i nás všech svatojánský kostelní sbor. Poprvé jsme zpívali o Vánocích v r. 1990. Jelikož paní Slancová už není mezi námi, s vděčností a často na ni vzpomínám.

A co bylo pro tebe při varhaničení nejtěžší?
Nejtěžší bylo po smrti paní Slancové pokračovat bez ní. Převzít celou odpovědnost za kostelní hudbu na sebe. Často jsem se sama sebe ptala: „Jak by to udělala paní Slancová?“ a snažila jsem se jít v jejích šlépějích. Dodnes zpíváme z jejích notových rukopisů…

Dá se říci, že paní Slancová v Jáně vám zanechala nějaký odkaz?
Ano. Protože byla celý život hudebním pedagogem a skvělým člověkem, záleželo jí hodně na tom, aby kostelní hudba trvala i po jejím odchodu. A proto i já chci v této myšlence pokračovat a jsem ráda, že v Jáně funguje další hudební generace.

KŘEST

Trocha teorie:
Křest patří ke svátostem uvedení do křesťanského života spolu s biřmováním a eucharistií. Otevírá bránu k ostatním svátostem, protože křtem se stává člověk součástí církve. Připomíná svou symbolikou pohroužením, ponořením do vody pohřbení člověka do Kristovy smrti a povstání s ním jakožto nové stvoření, proto se nazývá i znovuzrozením. Křest je znamením události, která se odehrává hluboko v lidském nitru a kterou se cosi zásadního mění. O důležitosti křtu svědčí i to, že jej může udělovat každý – v nouzovém případě i nepokřtěný, má-li správný úmysl a použije-li trinitární formuli- ve jménu Otce, i Syna i Ducha svatého.

Ptali jste se někdy rodičů, jak vypadal váš křest?

Mají schované nějaké fotografie?

Víte, kdo je váš kmotr?

Ačkoliv se jedná o poměrně významnou událost, mnoho lidí o svém křtu nic neví. Samozřejmě, že hlavní důvod je ten, že většina lidí jsou pokřtění jako malá miminka, a tak si to nemohou pamatovat.

Znáte nějakého svatého, který je spojován se křtem?

Tady máte pár nápověd:

Křtil v řece Jordán.

Mnoho lidí ho považovalo za Mesiáše.

Byl to syn Alžběty a Zachariáše.

Správně! Je to Jan Křtitel!

VYZDOBME SI KOSTEL!

NAKRESLETE OBRÁZEK, KDE JAN KŘTITEL KŘTÍ LIDI U ŘEKY JORDÁN. PAK HO PŘINESTE ZPĚT DO KOSTELA. UŽ SE NA VAŠE OBRÁZKY MOC TĚŠÍM!

PORTUS pro děti

Na tomto čísle spolupracovali

Duch svatý, P. Rafael, Zdeněk Vaclík, Jana Vaclíková, Martin Ehrlich, Ludmila Ehrlichová, Zdeněk Bláha, Jan Ottenschläger, Zdeňka Kleinová, Aneta Sumerauerová,

www.farnostvelesin.cz
www.facebook.com/RKFVelesin